

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Προσφυγή αριθ. 50622/13)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

28 Ιανουαρίου 2016

Η απόφαση αυτή θα καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 44 § 2 της Σύμβασης. Μπορεί να υποστεί μικροαλλαγές ως προς την μορφή.

Στην υπόθεση Πατρικής και λοιποί κατά Ελλάδας.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (πρώτο τμήμα), συνεδριάζοντας σε δικαστικό τμήμα, η σύνθεση του οποίου έχει ως εξής:

Mirjana Lazarova Trajkovska, *πρόεδρος*,

Ledi Bianku,
Kristina Pardalos,
Λίνος-Αλέξανδρος Σισιλιάνος,
Aleš Pejchal,
Robert Spano,
Armen Harutyunyan, *δικαστές,*
και André Wampach, *βοηθός γραμματέας τμήματος,*
Αφού διασκέφθηκε σε δικαστικό συμβούλιο στις 5 Ιανουαρίου 2016,
Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία ελήφθη την πιο πάνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση έχει εισαχθεί με μία προσφυγή (αριθ. 50622/13) στρεφόμενη κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας και με την οποία δώδεκα άτομα διαφόρων εθνικοτήτων («οι προσφεύγοντες»), των οποίων ο κατάλογος έχει επισυναφθεί, προσέφυγαν ενώπιον του Δικαστηρίου την 1^η Αυγούστου 2013 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).

2. Οι προσφεύγοντες εκπροσωπήθηκαν από τους κυρίους Κ. Κοσμάτο, Χ. Λαμπάκη και Γ. Σαρλή, δικηγόρους Θεσσαλονίκης. Η ελληνική κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους εντεταλμένους του αντιπροσώπου της, κύριο Κ. Γεωργιάδη, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κυρία Σ. Λεκκού, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Αφού ενημερώθηκαν σχετικά με το δικαίωμά τους να λάβουν μέρος στην διαδικασία (άρθρα 36 § 1 της Σύμβασης και 44 § 1 του κανονισμού), η αλβανική και η βουλγαρική κυβέρνηση δεν απάντησαν.

3. Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ειδικότερα για μία παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης, εξαιτίας των συνθηκών κράτησής τους στην φυλακή των Διαβατών.

4. Στις 7 Απριλίου 2014, οι αιτιάσεις που αφορούν τα άρθρα 3 και 13 κοινοποιήθηκαν στην Κυβέρνηση και η προσφυγή κηρύχθηκε απαράδεκτη κατά τα λοιπά, σύμφωνα με το άρθρο 54 § 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

I. ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

5. Οι προσφεύγοντες υπήρξαν κρατούμενοι ή κρατούνται ακόμη στην φυλακή των Διαβατών, στην Θεσσαλονίκη, και σύμφωνα με τις δηλώσεις τους φέρονται να είναι τοποθετημένοι σε κελιά των 24 τετραγωνικών μέτρων με άλλα δέκα άτομα.

6. Σε διάφορες ημερομηνίες, ορισμένοι από αυτούς μετέχθησαν σε άλλες φυλακές ή αφέθηκαν ελεύθεροι: οι προσφεύγοντες αριθ. 1 και 4 μετέχθησαν στην φυλακή της Κασσάνδρας στις 27 Μαΐου 2013 και στις 12 Νοεμβρίου 2012 αντίστοιχα. Οι προσφεύγοντες αριθ. 2, 3, 6, 7, 9 και 12 αφέθηκαν ελεύθεροι στις 13 Δεκεμβρίου, 12 Ιουλίου 2012, 27 Φεβρουαρίου, 30 Απριλίου, 24 Ιανουαρίου και 27 Ιουνίου 2013 αντίστοιχα.

A. Η εκδοχή των προσφευγόντων σχετικά με τις συνθήκες κράτησής τους

7. Έκαστο κελί περιέχει μόνον μία τουαλέτα και ντους χωρίς χώρισμα. Οι εγκαταστάσεις υγιεινής είναι απαρχαιωμένες και συχνά δεν λειτουργούν. Το ζεστό νερό είναι διαθέσιμο μόνον μιάμιση ώρα την ημέρα. Η κεντρική θέρμανση λειτουργεί μόνον μία ώρα την ημέρα, από 21:00 μέχρι 22:00. Τα στρώματα στα κρεβάτια είναι παλιά, σάπια και δύσσομα. Οι προσφεύγοντες δεν λάμβαναν ποτέ πετσέτες, σεντόνια ή μαξιλαροθήκες. Τα κρεβάτια είναι κουκέτες οι οποίες είναι επάλληλες και σε τέτοια απόσταση μεταξύ τους ώστε είναι αδύνατον να καθίσει κανείς πάνω στα κρεβάτια. Η έλλειψη χώρου μέσα στα κελιά, σε συνδυασμό με τις λίγες ώρες κατά τις οποίες επιτρέπεται η κυκλοφορία στους διαδρόμους της φυλακής (από τις 8:20 μέχρι τις 12:30 και από τις 14:00 μέχρι τις 17:45) επιδεινώνει την αίσθηση εγκλεισμού μέσα στα κελιά. Το πρόβλημα της υπερπλήρωσης καθίσταται εντονότερο κατά τους χειμερινούς μήνες: εξαιτίας του ψύχους, τα παράθυρα παραμένουν κλειστά. Ο καπνός από τα τσιγάρα καθιστά την ατμόσφαιρα αποπνικτική.

8. Το φυσικό φως μέσα στο κελί δεν επαρκεί, κατά τρόπο ώστε ο τεχνητός φωτισμός πρέπει να είναι αναμμένος ακόμη και τις πρωινές ώρες.

9. Μετά την επιστροφή από την άδεια εξόδου και πριν να τοποθετηθούν πίσω στα κελιά τους, ορισμένοι από τους προσφεύγοντες τοποθετούνταν επί τρεις ή τέσσερις ημέρες σε μικρά μεταβατικά κελιά που βρίσκονται στο υπόγειο της φυλακής, χωρίς φυσικό φως και χωρίς τουαλέτες. Ο επίσημος στόχος του εγκλεισμού αυτού είναι η έρευνα για ναρκωτικά που μπορεί να εισήγαγαν οι κρατούμενοι, αλλά, κατά τους προσφεύγοντες, το μέτρο φέρεται να έχει χαρακτήρα καψονιού.

10. Ένας από τους προσφεύγοντες, ο οποίος είναι ο αρχιμάγειρας της φυλακής, ισχυρίζεται ότι η σίτιση που παρέχεται στους κρατούμενους είναι ανεπαρκής τόσο

από ποσοτική όσο και από ποιοτική άποψη. Οι δαπάνες για την αγορά τροφίμων μειώθηκαν από 68.000 ευρώ σε 35.000 ευρώ τον μήνα. Από το 2011, οι μερίδες έγιναν πολύ μικρές. Το πρωινό συνίσταται σε ένα φλιτζάνι γάλα. Ψωμί διανέμεται μόνον την Παρασκευή. Φρούτα πολύ κακής ποιότητας σερβίρονται τέσσερις φορές την εβδομάδα, κρέας τρεις φορές και τυρί τρεις φορές.

B. Η εκδοχή της Κυβέρνησης σχετικά με τις συνθήκες κράτησης

11. Η Κυβέρνηση δεν εκθέτει παρατηρήσεις σχετικά με τις συνθήκες κράτησης στην φυλακή των Διαβατών, αλλά προσκομίζει ένα έγγραφο που συντάχθηκε από την φυλακή των Διαβατών το οποίο περιγράφει τις συνθήκες κράτησης μέσα σε αυτήν καθώς και την προσωπική κατάσταση εκάστου από τους προσφεύγοντες.

12. Στο έγγραφο αυτό, οι αρχές της φυλακής ισχυρίζονται ότι το σύστημα κεντρικής θέρμανσης, τόσο στο παλαιό τμήμα της φυλακής όσο και στο νέο, λειτουργεί μία ώρα το πρωί (από τις 6:00 μέχρι τις 7:00) και δύο ώρες το βράδυ (από τις 20:00 μέχρι τις 22:00). Τα ωράρια παροχής ζεστού νερού στο παλαιό τμήμα είναι από 13:00 μέχρι 14:00 και από 16:00 μέχρι 0:30 και στο νέο από 6:00 μέχρι 7:00, από 13:00 μέχρι 13:30 και από 20:00 μέχρι 22:00.

13. Τα γεύματα των κρατουμένων παρασκευάζονται στα μαγειρεία της φυλακής από τους κρατούμενους που εργάζονται εκεί. Οι αρχές προσκομίζουν ενδεικτικά ορισμένα μενού για να αποδείξουν τον ισορροπημένο χαρακτήρα των προσφερομένων γευμάτων.

14. Έκαστη πτέρυγα της φυλακής διαθέτει το δικό της προαύλιο για τον περίπατο των κρατουμένων (το οποίο μπορεί να φιλοξενήσει μέχρι 120 άτομα), προκειμένου να αποφεύγεται για λόγους ασφαλείας την επικοινωνία μεταξύ κρατουμένων οι οποίοι είναι τοποθετημένοι σε διαφορετικές πτέρυγες. Η διάρκεια του περιπάτου ποικίλλει ανάλογα με την εποχή μεταξύ 6 και 8 ωρών την ημέρα.

15. Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τον προσφεύγοντα αριθ. 5, οι αρχές της φυλακής αναφέρουν ότι αυτός κρατούνταν σε έναν θάλαμο 23,68 τετραγωνικών μέτρων, ο οποίος περιέχει πέντε διπλά κρεβάτια, ένα κομοδίνο ανά κρατούμενο, ένα τραπέζι με καρέκλες για να λαμβάνουν οι κρατούμενοι τα γεύματά τους, μία συσκευή τηλεόρασης και δύο κάδους απορριμμάτων. Ο θάλαμος περιλαμβάνει επίσης μία τουαλέτα 2,77 τετραγωνικών μέτρων, με ντους, νεροχύτη και ένα παράθυρο 0,50 τ.μ. για τον εξαερισμό. Ο προσφεύγων αριθ. 5 δεν εργάστηκε κατά την διάρκεια της

κράτησής του στην φυλακή αυτή (από τις 28 Φεβρουαρίου 2012 μέχρι τις 30 Αυγούστου 2013, ημερομηνία της μεταγωγής του στην φυλακή Τρικάλων.

II. ΤΟ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ Η ΠΡΑΚΤΙΚΗ

16. Σε ό,τι αφορά το εφαρμοστέο εσωτερικό δίκαιο και την πρακτική, γίνεται αναφορά στην απόφαση *Χατζηβασιλειάδης κατά Ελλάδας* (αριθ. 51618/12, §§ 17-21, 26 Νοεμβρίου 2013).

III. ΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΑΡΧΩΝ

A. Οι διαπιστώσεις του Συνηγόρου του Πολίτη

17. Σε μία έκθεση της 31 Ιουλίου 2014, η οποία εκπονήθηκε μετά την επίσκεψή του της 2 Ιουλίου 2013, ο Συνήγορος του Πολίτη σημείωνε ότι η φυλακή των Διαβατών είχε μία δυναμικότητα 360 κρατουμένων, όμως κατά την ημερομηνία της επίσκεψης φιλοξενούσε 597 άτομα. Υπογράμμισε ότι τα κελιά δυναμικότητας 4 κρατουμένων, φιλοξενούν δέκα άτομα και εκείνα που έχουν σχεδιαστεί για έναν κρατούμενο φιλοξενούσαν 4.

18. Η θέρμανση και η παροχή ζεστού νερού φαίνονταν ανεπαρκείς σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τους κρατούμενους. Το σωφρονιστικό προσωπικό επικαλέστηκε την ανεπάρκεια πιστώσεων για την πραγματοποίηση των εργασιών για την θέρμανση, την παροχή ύδατος και την αποχέτευση, αλλά και για την κάλυψη των εξόδων λειτουργίας και συντήρησης.

19. Η φυλακή δεν διέθετε τραπεζαρία και τα γεύματα διανέμονταν στα κελιά και καταναλώνονταν πάνω στα κρεβάτια.

20. Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της φυλακής συνίστατο στην σημαντική μείωση του προϋπολογισμού της, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την σίτιση των κρατουμένων. Σε ό,τι αφορά τις ανάγκες σε ενδύματα και σε προϊόντα σωματικής υγιεινής, είχε γίνει μία προσπάθεια να αναληφθεί το κόστος από ένα ταμείο αλληλεγγύης. Εν τούτοις, τα ποσά που εισπράττονταν ήταν ιδιαίτερα ασήμαντα και δεν επαρκούσαν για να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες των κρατουμένων.

21. Στα συμπεράσματά του, ο Συνήγορος του Πολίτη υπογράμμισε ότι η φυλακή αντιμετώπιζε ένα μεγάλο πρόβλημα υπερπλήρωσης. Παρά τις καταβαλλόμενες προσπάθειες για την άμβλυνση των επιπτώσεων, η κατάσταση των θαλάμων και των κελιών ήταν ιδιαίτερα δύσκολη, ακόμη και αποπνικτική, εξαιτίας του μεγάλου

αριθμού των κρατουμένων και, κατά συνέπεια, των κακών συνθηκών υγιεινής και απουσίας εξαερισμού.

B. Οι διαπιστώσεις της Επιτροπής για την πρόληψη των βασανιστηρίων και της απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (CPT)

22. Στην έκθεσή της με ημερομηνία 5 Ιουλίου 2013, η οποία εκπονήθηκε μετά από την επίσκεψη της 4 έως 16 Απριλίου 2013, η CPT σημείωνε ότι η φυλακή Διαβατών, η οποία είχε επίσημη δυναμικότητα 250 κρατουμένων, φιλοξενούσε 590. Η φυλακή διαθέτει 53 κελιά διαστάσεων 24 τετραγωνικών μέτρων έκαστο των οποίων φιλοξενούσε 10 κρατούμενους, 10 κελιά διαστάσεων 11 τ.μ. έκαστο των οποίων φιλοξενούσε 4 κρατούμενους και 3 κελιά στα οποία διέμεναν 34 γυναίκες κρατούμενες. Η πρόσβαση στο φυσικό φως και ο εξαερισμός μέσα στα κελιά είναι ικανοποιητικά και υπάρχουν μερικά σκαμνιά. Τα αποχωρητήρια περιέχουν τέσσερις τουαλέτες καθώς και έναν νεροχύτη ο οποίος χρησιμεύει επίσης για το πλύσιμο των ρούχων και των πιάτων.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

I. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

23. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται για τις συνθήκες κράτησής τους στην φυλακή των Διαβατών. Επικαλούνται προς τούτο μία παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης. Επικαλούμενοι το άρθρο 13, οι προσφεύγοντες παραπονούνται επίσης για την έλλειψη πραγματικής προσφυγής για να παραπονεθούν για τις συνθήκες κράτησής τους. Τα άρθρα αυτά έχουν ως εξής:

Άρθρο 3

«Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχείρισιν απανθρώπους ή εξευτελιστικάς.»

Άρθρο 13

«Παν πρόσωπον του οποίου τα αναγνωριζόμενα εν τη παρούση Συμβάσει δικαιώματα και ελευθερία παρεβιάσθησαν, έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον εθνικής αρχής, έστω και αν η παραβίασις διεπράχθη υπό προσώπων ενεργούντων εν τη εκτελέσει των δημοσίων καθηκόντων των.»

A. Σε ό,τι αφορά τους προσφεύγοντες αριθ. 8, 10 και 11

24. Στις 9 Ιανουαρίου 2015, το Δικαστήριο έλαβε την δήλωση φιλικού διακανονισμού υπογεγραμμένη από την Κυβέρνηση η οποία δηλώνει ότι δεσμεύεται να καταβάλει 10.000 EUR στον προσφεύγοντα αριθ. 8, 10.500 EUR στον προσφεύγοντα αριθ. 10 και 7.500 EUR. Τα ποσά αυτά θα καλύψουν οποιαδήποτε ηθική βλάβη καθώς και τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη, πλέον οποιουδήποτε ποσού που μπορεί να οφείλεται ως φόρος από τους προσφεύγοντες αυτούς. Τα ποσά αυτά θα καταβληθούν εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης από το Δικαστήριο. Σε περίπτωση μη εξόφλησης μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Κυβέρνηση δεσμεύεται να καταβάλει, από την λήξη της τελευταίας και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση των εν λόγω ποσών, έναν απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς εκείνο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες. Η καταβολή αυτή θα ισοδυναμεί με οριστική διευθέτηση της υπόθεσης.

25. Στις 9 Ιανουαρίου 2015, οι προσφεύγοντες δήλωσαν έτοιμοι να αποδεχθούν την πρόταση φιλικού διακανονισμού της Κυβέρνησης.

26. Το Δικαστήριο σημειώνει τον εξώδικο συμβιβασμό στον οποίο κατέληξαν οι διάδικοι. Εκτιμά ότι ο συμβιβασμός εμπνέεται από τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως τα αναγνωρίζουν η Σύμβαση και τα πρωτόκολλά της, και δεν διακρίνει εξάλλου κάποιο λόγο που να αιτιολογεί την συνέχιση της εξέτασης της προσφυγής. Θεωρεί, εξάλλου, ότι η Κυβέρνηση πρέπει να καταβάλει τα πιο πάνω ποσά απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό ο οποίος υποδείχθηκε από τους δικηγόρους των ενδιαφερομένων (βλέπε *Ταγκατίδης και λοιποί κατά Ελλάδα*, αριθ. 2889/09. § 34, 11 Οκτωβρίου 2011).

27. Κατά συνέπεια, η υπόθεση πρέπει να διαγραφεί από το πινάκιο σε ό,τι αφορά τους πιο πάνω αναφερόμενους προσφεύγοντες.

B. Επί του παραδεκτού της προσφυγής σε ό,τι αφορά τους προσφεύγοντες αριθ. 1-7, 9 και 12

1. Σε ό,τι αφορά τους προσφεύγοντες αριθ. 1-4, 6-7, 9 και 12

28. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή στον βαθμό που αυτή έχει εισαχθεί από τους προαναφερθέντες προσφεύγοντες για μη εξάντληση των εθνικών ενδίκων μέσων: οι προσφεύγοντες αυτοί, αφού έχουν μεταχθεί σε μία άλλη φυλακή ή αφέθηκαν ελεύθεροι πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της

προσφυγής του στο Δικαστήριο, όφειλαν να ασκήσουν αγωγή αποζημίωσης στην βάση του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα.

29. Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την αποτελεσματικότητα της αγωγής στην βάση του πιο πάνω άρθρου 105 και υπογραμμίζουν ότι η Κυβέρνηση δεν προσκομίζει οποιαδήποτε απόφαση των εθνικών δικαστηρίων που να έχει δεχθεί να επιδικάσει σε έναν κρατούμενο (ακόμη και αν έχει απολυθεί πριν την προσφυγή στο Δικαστήριο) μία αποζημίωση λόγω παραβίασης του άρθρου 3 της Σύμβασης.

30. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει εν τούτοις ότι, προκειμένου για την εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων, η κατάσταση μπορεί να διαφέρει μεταξύ ενός ατόμου το οποίο κρατήθηκε υπό συνθήκες κατά την άποψή του αντίθετες προς το άρθρο 3 της Σύμβασης και προσφεύγει ενώπιον του Δικαστηρίου μετά την απόλυσή του και ενός ατόμου το οποίο προσφεύγει σε αυτό ενώ κρατείται ακόμη κάτω από τις συνθήκες που καταγγέλλει (*Χατζηβασιλειάδης κατά Ελλάδας* (déc.), αριθ. 51618/12, § 30, 26 Νοεμβρίου 2013). Πράγματι, προκειμένου να είναι πραγματικό ένα σύστημα προστασίας των δικαιωμάτων των κρατουμένων που προστατεύονται από το άρθρο 3 της Σύμβασης, τα προληπτικά ένδικα μέσα και τα αποζημιωτικά ένδικα μέσα πρέπει να συνυπάρχουν κατά τρόπο συμπληρωματικό. Η ιδιαίτερη σημασία της διάταξης αυτής επιβάλλει στα Κράτη να θεσπίσουν, πέραν μιας απλής αποζημιωτικής προσφυγής, έναν αποτελεσματικό μηχανισμό που να επιτρέπει να τεθεί σύντομα τέλος σε οποιαδήποτε μεταχείριση αντίθετη προς το άρθρο 3 της Σύμβασης. Ελλείψει τέτοιου μηχανισμού, η προοπτική μιας πιθανής αποζημίωσης θα κινδύνευε να νομιμοποιήσει ταλαιπωρίες ασύμβατες με το άρθρο αυτό και να αδυνατίσει σοβαρά την υποχρέωση των Κρατών να προσαρμόσουν τους κανόνες τους στις απαιτήσεις της Σύμβασης (*Ananyev και λοιποί κατά Ρωσίας*, αριθ. 42525/07 και 60800/08, § 98, 10 Ιανουαρίου 2012, πιο πάνω αναφερόμενη *Χατζηβασιλειάδης*, § 29). Το Δικαστήριο υπενθυμίζει, επίσης, ότι στην απόφασή του *A.F. κατά Ελλάδας* (αριθ. 53709/11, §§ 55-60, 13 Ιουνίου 2013) εκτίμησε ότι έπρεπε να εξετασθεί κατά πόσον οι διατάξεις ενός νομοθετικού ή κανονιστικού κειμένου των οποίων θα μπορούσε να γίνει επίκληση για τους σκοπούς μιας αγωγής κατ'εφαρμογήν του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα ήταν διατυπωμένες κατά τρόπο επαρκώς σαφή και εξασφάλιζαν «αγώγιμα» δικαιώματα (ομοίως § 32).

31. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι οι προσφεύγοντες αριθ. 2, 3, 6, 7, 9 και 12 απολύθηκαν στις 13 Δεκεμβρίου, 12 Ιουλίου 2012, 27 Φεβρουαρίου, 30 Απριλίου, 24 Ιανουαρίου και 27 Ιουνίου 2013. Αυτοί, όταν προσέφυγαν στο

Δικαστήριο την 1^η Αυγούστου 2013, δεν στόχευαν προφανώς να εμποδίσουν την συνέχιση της κράτησής τους υπό απάνθρωπες ή ταπεινωτικές συνθήκες, αλλά να επιτύχουν μία εκ των υστέρων διαπίστωση παραβίασης του άρθρου 3 της Σύμβασης από το Δικαστήριο και, αναλόγως, μία αποζημίωση για την ηθική βλάβη που εκτιμούν ότι υπέστησαν.

32. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι οι προσφεύγοντες αυτοί κρατούνταν στην φυλακή των Διαβατών και συνεπώς υπάγονταν στις διατάξεις του σωφρονιστικού κώδικα. Από την άποψη αυτή, η παρούσα υπόθεση διακρίνεται από άλλες ελληνικές υποθέσεις που αφορούσαν τις συνθήκες κράτησης σε αστυνομικά τμήματα και κέντρα κράτησης στα οποία ο σωφρονιστικός κώδικας δεν έχει εφαρμογή.

33. Οι κύριες αιτιάσεις που αφορούν τις συνθήκες κράτησής τους, οι οποίες διατυπώθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, αναφέρονται ιδίως στην υπερπλήρωση που επικρατεί στην εν λόγω φυλακή, στα προβλήματα υγιεινής και στην ανεπάρκεια της σίτισης. Όμως, κατά την γνώμη του Δικαστηρίου, τα άρθρα 21, 25 και 32 του σωφρονιστικού κώδικα εγγυώνται στους τομείς αυτούς δικαιώματα υποκειμενικά των οποίων μπορεί να γίνει επίκληση ενώπιον των δικαστηρίων. Η αποζημιωτική αγωγή στην βάση του άρθρου 105 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα σε συνδυασμό με τα πιο πάνω αναφερόμενα άρθρα του σωφρονιστικού κώδικα, καθώς και του άρθρου 3 της Σύμβασης το οποίο έχει άμεση εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη, συνιστούσε επίσης ένα ένδικο μέσο που έπρεπε να είχε ασκηθεί από τους προσφεύγοντες.

34. Έπεται ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς τους προαναφερθέντες προσφεύγοντες λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 §§ 1 και 4 της Σύμβασης.

35. Επίσης, το Δικαστήριο σημειώνει ότι οι προσφεύγοντες αριθ. 1 και 4 μετέχθησαν στην φυλακή της Κασσάνδρας στις 27 Μαΐου 2013 και στις 12 Νοεμβρίου 2012 αντίστοιχα.

36. Σε ό,τι αφορά τον προσφεύγοντα αριθ. 4, το Δικαστήριο προσέφυγε στο Δικαστήριο την 1^η Αυγούστου 2013 παραπονούμενος για τις συνθήκες κράτησής του στην φυλακή των Διαβατών, αλλά όχι για εκείνες της φυλακής της Κασσάνδρας. Όμως, στο μέτρο που αυτός είχε μεταχθεί στην τελευταία αυτή φυλακή ήδη από τις 12 Νοεμβρίου 2012, η προσφυγή του, η οποία δεν στοχεύει στην κατάσταση που επικρατεί στα Διαβατά, δεν κατατέθηκε εντός της προθεσμίας των έξι μηνών που

προβλέπεται από το άρθρο 35 § 1 της Σύμβασης. Αυτή πρέπει επομένως να απορριφθεί κατ'εφαρμογήν του άρθρου 35 § 4 της Σύμβασης.

37. Τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση του προσφεύγοντος αριθ. 1, ο οποίος επίσης προσέφυγε στο Δικαστήριο την 1^η Αυγούστου 2013, αλλά δεν μετήχθη στην φυλακή της Κασσάνδρας παρά μόνον στις 27 Μαΐου 2013. Δεδομένου ότι αυτός δεν είχε αφεθεί ελεύθερος όπως οι προσφεύγοντες αριθ. 2, 3, 6, 7, 9 και 12 κατά τον χρόνο που το Δικαστήριο επιλήφθηκε της προσφυγής, η αγωγή του άρθρου 105 δεν του χρησίμευε σε τίποτε λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων οι οποίες αναπτύχθηκαν στην πιο πάνω παράγραφο 30 και της υπερπλήρωσης των φυλακών που επικρατεί συχνά στην Ελλάδα. Το Δικαστήριο απορρίπτει έτσι την ένσταση της Κυβέρνησης στο μέτρο που αφορά αυτόν τον προσφεύγοντα και διαπιστώνει ότι οι αιτιάσεις αυτές δεν είναι προδήλως αβάσιμες με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης και δεν προσκρούουν σε κάποιον άλλο λόγο απαραδέκτου. Τις κηρύσσει συνεπώς παραδεκτές.

2. Σε ό,τι αφορά τον προσφεύγοντα αριθ. 5

38. Η Κυβέρνηση καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως προς τον προσφεύγοντα αριθ. 5 στην βάση του άρθρου 35 § 2 β) της Σύμβασης, διότι αυτός είχε ήδη προσφύγει στο Δικαστήριο με την ίδια αιτίαση μέσα στο πλαίσιο μιας άλλης συλλογικής προσφυγής κατά της Ελλάδας, ήτοι την *Adiele και λοιποί κατά Ελλάδας* (αριθ. 29769/13), η οποία κατήγγειλε επίσης τις συνθήκες κράτησης στην φυλακή των Διαβατών.

39. Ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι, όταν προσέφυγε στο Δικαστήριο, ήταν ακόμη κρατούμενος στην φυλακή των Διαβατών.

40. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 35 § 2 β) της Σύμβασης επιτάσσει να κηρυχθεί απαράδεκτη μία προσφυγή η οποία είναι «είναι ουσιαστικά όμοια με προσφυγή που έχει προηγουμένως εξετασθεί από το Δικαστήριο (...), και (...) δεν περιέχει νέα στοιχεία». Ως προς τούτο, διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων αριθ. 5 συγκαταλέγεται επίσης μεταξύ αυτών που έχουν προσφύγει στο Δικαστήριο με την πιο πάνω αναφερόμενη προσφυγή που αφορά τις συνθήκες κράτησης στην φυλακή των Διαβατών. Εν τούτοις, η προσφυγή αυτή, η οποία κοινοποιήθηκε στο εναγόμενο Κράτος στις 12 Μαρτίου 2014, εκκρεμεί ακόμη ενώπιον του Δικαστηρίου. Τίποτε δεν εμποδίζει συνεπώς το Δικαστήριο να εξετάσει την περίπτωση του προσφεύγοντος μέσα στο πλαίσιο της εξέτασης της παρούσας προσφυγής. Όταν το Δικαστήριο θα αποφανθεί επί της προσφυγής αριθ. 29769/13, θα έχει τότε την ευθύνη να εξετάσει

κατά πόσον η προσφυγή αυτή, στο μέτρο που αφορά τον προσφεύγοντα αριθ. 5, αναφέρεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά και στις ίδιες αιτιάσεις με την παρούσα (*Verein gegen Tiefabriken Schweiz (VgT) κατά Ελβετίας (Αριθ. 2) [GC]*, αριθ. 32772/02, § 63, CEDH-2009).

41. Το Δικαστήριο θεωρεί, εξάλλου, ότι οι αιτιάσεις του προσφεύγοντος αριθ. 5 δεν είναι προδήλως αβάσιμες με την έννοια του άρθρου 35 § 3 α) της Σύμβασης και δεν προσκρούουν σε κάποιον άλλο λόγο απαραδέκτου. Τις κηρύσσει συνεπώς παραδεκτές.

Γ. Επί του βασίμου της προσφυγής σε ό,τι αφορά τους προσφεύγοντες αριθ. 1 και 5

1. Άρθρο 3 της Σύμβασης

42. Η Κυβέρνηση δεν παρουσιάζει παρατηρήσεις επί του βασίμου της αιτίασης των προσφευγόντων αυτών.

43. Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν στην εκδοχή τους σχετικά με τις συνθήκες κράτησης καθώς και στις διαπιστώσεις του Συνηγούρου του Πολίτη.

44. Σε ό,τι αφορά τις υλικές συνθήκες της κράτησης και ιδιαίτερα την υπερπλήρωση των φυλακών, το Δικαστήριο παραπέμπει στις αρχές που αναδεικνύονται από την νομολογία όπως αυτές επαναλαμβάνονται στις αποφάσεις *Ananyev και λοιποί* (πιο πάνω αναφερόμενη, §§ 139 και 159) και *Τζαμαλής και λοιποί κατά Ελλάδα* (αριθ. 15894/09, §§ 38-40, 4 Δεκεμβρίου 2012). Υπενθυμίζει επίσης ότι, όταν η υπερπλήρωση της φυλακής φθάσει ένα συγκεκριμένο επίπεδο, η έλλειψη χώρου σε ένα σωφρονιστικό κατάλυμα μπορεί να αποτελέσει το κεντρικό στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη στην εκτίμηση της συμφωνίας μιας δεδομένης κατάστασης με το άρθρο 3 της Σύμβασης (βλέπε, προς την κατεύθυνση αυτή, *Karalevičius κατά Λιθουανίας*, αριθ. 53254/99, 7 Απριλίου 2005).

45. Προκειμένου ειδικότερα για τον τελευταίο αυτόν παράγοντα, το Δικαστήριο σημειώνει ότι, όταν αντιμετώπισε περιπτώσεις κραυγαλέας υπερπλήρωσης, έχει κρίνει ότι το στοιχείο αυτό, αφ'εαυτού, μπορούσε να αρκεί για την διαπίστωση της παραβίασης του άρθρου 3. Κατά κανόνα επρόκειτο για περιπτώσεις όπου ο προσωπικός χώρος ο οποίος παρέχεται σε ένα προσφεύγοντα ήταν μικρότερος από 3 τ.μ. (*Kantyreva κατά Ρωσίας*, αριθ. 37213/02, §§ 50-51, 21 Ιουνίου 2007, *Andreï Frolov κατά Ρωσίας*, αριθ. 205/2, §§ 47-49, 29 Μαρτίου 2007, *Kadiķis κατά Λετονίας*, αριθ. 62393/00, § 55, 4 Μαΐου 2006, *Melnik κατά Ουκρανίας*, αριθ. 72286/01, § 102,

28 Μαρτίου 2006). Αντιθέτως, σε υποθέσεις όπου η υπερπλήρωση δεν ήταν σημαντική σε βαθμό που να θέτει αφ'εαυτής πρόβλημα υπό το πρίσμα του άρθρου 3 της Σύμβασης, το Δικαστήριο έχει σημειώσει ότι άλλες πλευρές των υλικών συνθηκών κράτησης έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της συμφωνίας μιας συγκεκριμένης κατάστασης με το άρθρο 3 της Σύμβασης. Έτσι, ακόμη και στις περιπτώσεις όπου έκαστος κρατούμενος διέθετε 3 έως 4 τετραγωνικά μέτρα, το Δικαστήριο κατέληξε παρά ταύτα στην παραβίαση του άρθρου 3 λαμβάνοντας υπόψη την έλλειψη χώρου σε συνδυασμό, για παράδειγμα, με την αποδεδειγμένη έλλειψη εξαερισμού και φωτός (*Vlassov κατά Ρωσίας*, αριθ. 78146/01, § 84, 12 Ιουνίου 2008, *Babouchkine κατά Ρωσίας*, αριθ. 67253/01, § 44, 18 Οκτωβρίου 2007, *Trepachkine κατά Ρωσίας*, αριθ. 36898/03, § 94, 19 Ιουλίου 2007 και *Peers κατά Ελλάδας*, αριθ. 8524/95, §§ 70-72, CEDH 2001-III).

46. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο σημειώνει ότι οι πληροφορίες που περιέχονται στο έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί από τις αρχές της φυλακής των Διαβατών (πιο πάνω παράγραφος 11) δεν αντικρούουν τους ισχυρισμούς των προσφευγόντων σχετικά με την υπερπλήρωση της φυλακής. Από το έγγραφο αυτό προκύπτει ότι αυτοί κρατήθηκαν μέσα σε έναν θάλαμο 23,68 τετραγωνικών μέτρων, ο οποίος περιείχε πέντε διπλά κρεβάτια, μία τουαλέτα 2,77 τετραγωνικών μέτρων, ένα κομοδίνο ανά κρατούμενο, ένα τραπέζι με καρέκλες για να λαμβάνουν οι κρατούμενοι τα γεύματά τους, μία συσκευή τηλεόρασης και δύο κάδους απορριμμάτων. Έπεται ότι, αν αφαιρέσουμε μόνον την επιφάνεια της τουαλέτας από την συνολική επιφάνεια του θαλάμου, δέκα κρατούμενοι μοιράζονταν έναν χώρο 20,91 τετραγωνικών μέτρων, η οποία είναι ήδη αρκετά μικρότερη από τα καθιερωμένα από το Δικαστήριο κριτήρια, χωρίς να χρειάζεται να επιδοθούμε σε εικασίες ως προς την επιφάνεια που καλύπτεται από τα διάφορα αντικείμενα που υπάρχουν μέσα στον θάλαμο.

47. Σε αυτό προστίθενται οι διαπιστώσεις της CPT στην έκθεσή της με ημερομηνία 5 Ιουλίου 2013 (πιο πάνω παράγραφος 22), καθώς και εκείνες του Συνηγόρου του Πολίτη ο οποίος υπογράμμισε ότι η φυλακή αντιμετώπιζε ένα μεγάλο πρόβλημα υπερπλήρωσης και ότι, παρά τις καταβαλλόμενες προσπάθειες για την άμβλυνση των επιπτώσεων, η κατάσταση των θαλάμων και των κελιών ήταν ιδιαίτερα δύσκολη, ακόμη και αποπνικτική, εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των κρατουμένων (πιο πάνω παράγραφοι 17-21).

48. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες αριθ. 1 και 5 κρατήθηκαν υπό συνθήκες ασύμβατες προς το άρθρο 3 της Σύμβασης, οι οποίες

απετέλεσαν ως προς αυτούς ταπεινωτική μεταχείριση, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα της υπερπλήρωσης. Η διαπίστωση αυτή απαλλάσσει το Δικαστήριο από την εξέταση των αιτιάσεων των προσφευγόντων που σχετίζονται με τις άλλες πλευρές των συνθηκών κράτησής τους. Υπήρξε συνεπώς παραβίαση αυτής της διάταξης.

2. Άρθρο 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης

49. Επικαλούμενοι το άρθρο 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 13 της Σύμβασης, οι προσφεύγοντες παραπονούνται διότι δεν διέθεταν μία πραγματική προσφυγή για να παραπονεθούν για τις συνθήκες κράτησής τους.

50. Η Κυβέρνηση δεν παρουσιάζει παρατήρηση σχετικά με την αιτίαση αυτή.

51. Σε ό,τι αφορά τις συνθήκες κράτησης, το Δικαστήριο έχει κρίνει σε ορισμένες υποθέσεις (*Vaden κατά Ελλάδα*, αριθ. 35115/03, §§ 30-33, 29 Μαρτίου 2007 και *Τσιβής κατά Ελλάδα*, αριθ. 11553/05, §§ 18-20, 6 Δεκεμβρίου 2007) ότι οι προσφεύγοντες δεν είχαν εξαντλήσει τα εθνικά ένδικα μέσα, διότι παρέλειψαν να ασκήσουν τις προσφυγές που προβλέπονται από το άρθρο 572 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (προσφυγή ενώπιον του εισαγγελέως εκτέλεσης των ποινών και εφαρμογής των μέτρων ασφαλείας) και από το άρθρο 6 του νόμου 2776/1999 (προσφυγή ενώπιον του εισαγγελέως που εποπτεύει την φυλακή και προσφυγή ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου της φυλακής). Στις υποθέσεις αυτές, οι προσφεύγοντες παραπονούνταν για τις ιδιαίτερες συνθήκες που τους έθιγαν προσωπικά ως άτομα και στις οποίες αυτοί εκτιμούσαν ότι οι σωφρονιστικές αρχές μπορούσαν να μπορούσαν να θέσουν τέλος λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα. Αντιθέτως, έχει δεχθεί πολλές φορές ότι, στο μέτρο που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έθιγαν προσωπικά από τις γενικές συνθήκες κράτησης μέσα στην φυλακή, όπως εν προκειμένω, τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από τα πιο πάνω άρθρα 6 και 572 δεν θα είχαν οποιαδήποτε χρησιμότητα (βλέπε, μεταξύ πολλών άλλων, *Παπακωνσταντίνου κατά Ελλάδα*, αριθ. 50765/11, § 51, 13 Νοεμβρίου 2014).

52. Το Δικαστήριο δεν βλέπει κάποιον λόγο για να αποστεί στην παρούσα υπόθεση από την πάγια νομολογία του προς τούτο.

53. Υπήρξε συνεπώς παραβίαση του άρθρου 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης.

II. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

54. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 41 της Σύμβασης,

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

55. Ο προσφεύγων αριθ. 1 ζητεί 35.000 ευρώ (EUR) για ηθική βλάβη. Αντιθέτως, ο προσφεύγων αριθ. 5 δεν προέβαλε αίτημα για ηθική βλάβη.

56. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το αιτούμενο από τον προσφεύγοντα αριθ. 1 ποσό είναι υπέρογκο και αδικαιολόγητο. Θεωρεί ότι η διαπίστωση της παραβίασης θα συνιστούσε επαρκή ικανοποίηση. Καλεί εξάλλου το Δικαστήριο να λάβει υπόψη το γεγονός ότι ο προσφεύγων αυτός έτυχε τριών εκπαιδευτικών αδειών, στην αρχή για δύο έτη (2008-2010) και στην συνέχεια για ένα έτος (2010-2011).

57. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι συντρέχει λόγος να επιδικάσει στον προσφεύγοντα αριθ. 1, για την ηθική βλάβη, 15.000 EUR, ποσό που θα πρέπει να κατατεθεί απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό ο οποίος υποδείχθηκε από τους εκπροσώπους του.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

58. Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης έκαστος 187,50 EUR για τα έξοδα και την δικαστική δαπάνη στα οποία υποβλήθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου.

59. Το Δικαστήριο παρατηρεί, μαζί με την Κυβέρνηση, ότι οι αξιώσεις σχετικά με τα έξοδα και την ηθική δαπάνη δεν συνοδεύονται από τα αναγκαία παραστατικά. Το αίτημα πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

60. Το Δικαστήριο κρίνει προσήκον να ευθυγραμμίσει το επιτόκιο των τόκων υπερημερίας με το επιτόκιο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. *Αποφασίζει να διαγράψει την προσφυγή από το πινάκιο κατ'εφαρμογήν του άρθρου 39 της Σύμβασης σε ό,τι αφορά τους προσφεύγοντες αριθ. 8, 10 και 11.*
2. *Αποφαίνεται ότι τα ποσά που επιδικάζονται στους προσφεύγοντες αριθ. 8, 10 και 11 θα κατατεθούν απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό ο οποίος υποδείχθηκε από τους δικηγόρους τους.*
3. *Κηρύσσει την προσφυγή παραδεκτή ως προς τους προσφεύγοντες αριθ. 1 και 5 και απαράδεκτη ως προς τους προσφεύγοντες αριθ. 2-4, 6-7, 9 και 12.*
4. *Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης ως προς τους προσφεύγοντες αριθ. 1 και 5.*
5. *Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 13 σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της Σύμβασης ως προς τους προσφεύγοντες αριθ. 1 και 5.*
6. *Αποφαίνεται*
 - (α) *ότι το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στον προσφεύγοντα αριθ. 1, εντός τριών μηνών από την ημέρα κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί τελεσίδικη σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Κυβέρνησης, το ποσό των 15.000 EUR (δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ), λόγω ηθικής βλάβης, το οποίο θα πρέπει να κατατεθεί απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό ο οποίος υποδείχθηκε από τους δικηγόρους του.*
 - (β) *ότι από την λήξη της πιο πάνω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή, τα ποσά αυτά θα προσαυξηθούν με έναν απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς εκείνο της οριακής χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις εκατοστιαίες μονάδες.*
7. *Απορρίπτει το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης κατά τα λοιπά,*

Συντάχθηκε στα γαλλικά και στην συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 28 Ιανουαρίου 2016, κατ'εφαρμογήν του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του κανονισμού του Δικαστηρίου.

(υπογραφή)
André Wampach
Γραμματέας

(υπογραφή)
Mirjana Lazarova Trajickovska
Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Βασίλειος ΠΑΤΡΙΚΗΣ, έλληνας υπήκοος γεννηθείς το 1965
2. Atanas ATANASOV, βούλγαρος υπήκοος γεννηθείς το 1957
3. Nikolay BUTILOV, βούλγαρος υπήκοος γεννηθείς το 1979
4. Παντελής ΔΑΓΓΑΣ, έλληνας υπήκοος γεννηθείς το 1962
5. Frank ECHEKWUBE, νιγηριανός υπήκοος γεννηθείς το 1982
6. Hilary Emeka EZE, νιγηριανός υπήκοος γεννηθείς το 1975
7. Klodian HYSKA, αλβανός υπήκοος γεννηθείς το 1982
8. Δημήτριος ΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ, έλληνας υπήκοος γεννηθείς το 1960
9. Yordan KONSTADINOV, βούλγαρος υπήκοος γεννηθείς το 1960
10. Kujtim BUSHI, αλβανός υπήκοος γεννηθείς το 1987
11. Mirand RAMA, αλβανός υπήκοος γεννηθείς το 1969
12. Παύλος ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, έλληνας υπήκοος γεννηθείς το 1977

Ακριβής μετάφραση του συνημμένου
εγγράφου από τα γαλλικά.

Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 2016

Ο μεταφραστής

Αλέξανδρος Πετροτσόπουλος